

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் இப்பொழுது முச்சந்தியில் நிற்கின்றீர்கள். ஒரு பக்கத்தில் துன்ப உலகமும், இரண்டாம் பக்கத்தில் அமைதிதாமமும், மூன்றாம் பக்கத்தில் சந்தோஷ உலகமும் உள்ளன. இப்பொழுது நீங்கள் எங்கு செல்ல வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானியுங்கள்.

கேள்வி: எந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சதா முகமலர்ச்சியுடன் இருக்க முடியும்?

பதில்: நீங்கள் இப்பொழுது யாருக்கு உரியவர்கள் என்பதே நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய முதல் நம்பிக்கையாகும். தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகியபின்னர் வேதங்கள், சமயநூல்கள் அல்லது சமயப் புத்தகங்கள் போன்றவற்றை வாசிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உங்கள் குலமே அறிமேன்மையான தேவ குலம் என்பதே நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய அடுத்த நம்பிக்கையாகும். நீங்கள் இவ் விழிப்புணர்வுடன் முழுச் சக்கரத்தையும் நினைவு செய்யலாம். தந்தையினதும் சக்கரத்தினதும் விழிப்புணர்வைப் பேணுபவர்கள் சதா முகமலர்ச்சியுடன் இருக்கின்றீர்கள்.

பாடல்: ஒருவர் என்னைத் தனக்குரியவர் ஆக்கி, எவ்வாறு புன்னகை செய்வது என்று எனக்குக் கற்பித்தார்.

ஓம் சாந்தி. அனைத்திற்கு முதலில், நீங்கள் இப்பொழுது யாருக்கு உரியவர் என்ற சந்தோஷத்தைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது ஒரு குருவிற்கு உரியவர்கள் என்று கூறப்படுவதில்லை. நீங்கள் தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆக வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் சரூரத்தை நோக்கிய பின்னரும், வேறொரு லௌகீகத் தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். இங்கும் கூட, நீங்கள் தந்தைக்கு உரியவர் ஆகவேண்டும். வேதங்களுக்கோ அல்லது சமயநூல்களுக்கோ எவ்வித அவசியமும் இல்லை. ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடன், அக்குழந்தையே தனது சொத்துக்கு அறிபதி என்று அவரது தந்தை புரிந்துகொள்கின்றார். அது உறவுமுறைக்கான விடயமாகும். உண்மையில், நீங்களே அப்பாலுள்ள தந்தையான சிவபாபாவின் குழந்தைகள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்களும் அறிவீர்கள். முதலில், நாங்கள் ஆத்மாக்கள், பின்னர் நாங்கள் சரூரங்களைப் பெறுகின்றோம். உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சரூரம் உள்ளது, நீங்கள் இப்பொழுது எல்லையற்ற தந்தையைக் கண்டுள்ளீர்கள். அவர் வந்து உங்களுக்குத் தனது அறிமுகத்தைக் கொடுத்துள்ளார். நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா, நான் உங்களுக்கு உரியவர், வேறு எந்த உறவுமுறைகளும் இல்லை. நீங்கள் தந்தையின் குழந்தைகள் ஆகிவிட்டீர்கள். இவர் (பிரம்மபாபா) கூறுகின்றார்: நான் ஒரு குரு போன்றவர் அல்ல. பெயர்ப்பலகையில் பிரம்மகுமார் பிரம்மகுமாரிகள் என்ற பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளதால், நிச்சயமாகத் தந்தையும் (பிரம்மபாபா) இருக்க வேண்டும். நீங்கள் பிரம்மகுமார், பிரம்மகுமாரிகள் என்று எழுதுகின்றீர்கள். இது ஓர் உறவுமுறையாகும். தாயும் தந்தையுமானவருடனும் ஓர் உறவுமுறை இருக்க வேண்டும். 'நீங்களே தாயும் தந்தையும், நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகள்' என்று பாடப்படுகின்றது. ஆத்மா அநாதியாக இதை நினைவு செய்வதைப் போன்றுள்ளது. நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகள் ஆகும்பொழுது, எங்கள் ஆஸ்தியை நாங்கள் பெறுவோம். நீங்கள் இப்பொழுது தாய் தந்தைக்கு உரியவர்கள் என்பதை அறிந்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள் என்பதால் நீங்கள் நிச்சயமாகத் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்கின்றீர்கள். உங்களுக்குச் சமயப் புத்தகங்கள் போன்ற எவற்றிலிருந்தும் கற்பிக்கப்படவில்லை. உங்களுக்கு நம்பிக்கையே ஊட்டப்படுகின்றது. நீங்கள் இப்பொழுது தந்தைக்குரியவர்கள். ஆகையால், அவரை நினைவுசெய்யுங்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்வதன் மூலம், நீங்கள் அவர்களைப் (இலக்ஷ்மி நாராயணன்) போன்றவர்கள் ஆகுவீர்கள். இது மிகவும் இலகுவாகும். நீங்கள் பரந்த, எல்லையற்ற புத்தியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவர் வேறு எதனையும் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதில்லை. அவர் உங்கள் குலங்களைப் பற்றியும், நீங்கள் எவ்வாறு 84 பிறவிச் சக்கரத்தைச் சுற்றி வருகின்றீர்கள் என்பதையும் உங்களுக்கு கூறுகின்றார். வேதங்கள், சமயநூல்கள் போன்றவற்றைக் கற்பதிலிருந்து அவர் உங்களை விடுவிக்கின்றார். நீங்கள் தொடர்ந்தும் தந்தையை நினைவுசெய்ய வேண்டும். உலகச் சக்கரம் எவ்வாறு

சுழல்கின்றது என்பது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. அதன் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியை அறிந்திருப்பதன் மூலம், நீங்கள் அதிமேலானவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள்;; நீங்கள் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். நான் எக்காலத்திற்கும் உங்களை முகமலர்ச்சியுடையவர் ஆக்குகின்றேன். இது மிகவும் இலகுவாக இருப்பினும், நீங்கள் அதனை மறந்து விடுகின்றீர்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? குழந்தைகள் என்றுமே தமது பெற்றோரை மறப்பதில்லை. நீங்கள் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்தால் எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியுடன் இருப்பீர்கள். துன்பம் ஏற்படும்பொழுது மக்கள் தந்தையை நினைவுசெய்கின்றார்கள். தந்தை நிச்சயமாக உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தார். ஒருவரால் துன்பம் விளைவிக்கப்படும்பொழுது, அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ பாபா! ஓ கடவுளே! நீங்கள் ஒவ்வொரு பிறவியும் விரக்திக் கூக்குரல் இட்டீர்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அனைத்தும் மிகவும் இலகுவாக விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றது. உங்களுக்கு ஆரோக்கியம் குறைவாக இருப்பினும், நீங்கள் மிகவும் நோயுற்றிருந்தாலும் உங்களால் சேவை செய்ய முடியும். ஒருவர் நோய்வாய்ப்படும் பொழுது, இராமரின் பெயரை உச்சரியுங்கள் என்று மக்கள் அவரிடம் கூறுகின்றார்கள். இங்கும், நீங்கள் நோய்வாய்ப்படும்பொழுது, நீங்கள் பிறருக்குக் கூறலாம்: சிவபாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள். நீங்கள் நிச்சயமாக இதனைப் பிறருக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். நீங்கள் மரணிக்கும் தருவாயிலும் உங்களால் பிறருக்கு இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியும். நீங்கள் பரமாத்மாவின் குழந்தைகள். அவரை நினைவுசெய்யுங்கள்! சிவபாபாவே எல்லையற்ற தந்தை, அவர் மாத்திரமே உங்களுக்கு ஆஸ்தியைக் கொடுப்பார். நீங்கள் சேவை செய்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கும் பொழுது, நீங்கள் மரணிக்கும் தருவாயிலும் பிறருக்கு ஞானத்தைக் கொடுப்பீர்கள். நீங்கள் வைத்தியசாலையில் படுத்திருக்கும் வேளையில், பேசுவதை நிறுத்த வேண்டும் என்றில்லை. ஏதோ ஒன்று உங்கள் வாயிலிருந்து தொடர்ந்தும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கட்டும். உங்கள் ஸ்திதி மிகவும் நன்றாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் பொழுதும், உங்களால் அதிகளவு சேவை செய்ய முடியும். உங்கள் உறவினரும் நண்பர்களும் உங்களைப் பார்க்க வரும்பொழுது, அவர்களிடம் நீங்கள் கூற வேண்டும்: பரமாத்மாவை நினைவுசெய்யுங்கள். அவர் மாத்திரமே அனைவரையும் பாதுகாப்பவர். ஆகவே, சிவபாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள். அவர் ஒரேயொருவரே. அனைவரும் ஒரேயொருவரிடமிருந்தே ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றார்கள். லௌகீக உறவுமுறைகளில், ஆண்களே ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றார்கள். ஒரு குமாரி நூறு பிராமணர்களையும் விட அதிமேன்மையானவர் எனக் கருதப்படுகின்றார். தூய்மையானவர்களுக்குத் தானம் வழங்கப்படுகின்றது. குமாரிகளாகிய நீங்களே அனைவரிலும் அதி தூய்மையானவர்கள். ஆகவே கூறப்பட்டுள்ளது: நான் எனது மகளைத் தானம் (கன்னிகாதானம்) செய்கின்றேன். அதுவே மகாதானமாகக் கருதப்படுகின்றது. உண்மையில், அது ஒரு தானம் அல்ல. இப்பொழுதே நீங்கள் ஒரு தானம் கொடுக்கின்றீர்கள். நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: நான் சுவர்க்கத்தின் சக்கரவர்த்தியாக எனது மகளை ஆக்குவதற்காக சிவபாபாவிடம் அவளைக் கொடுக்கின்றேன். எவ்வாறாயினும், அக்குமாரி நன்றாகக் கற்றவராக இருக்க வேண்டும். அவருக்கு ஒன்றை விளங்கப்படுத்தியவுடனேயே அதனை விரைவில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய, எங்கள் தேவ குலத்தைச் சேர்ந்தவராக அவர் இருக்க வேண்டும். அவர் சேவை செய்யக்கூடியவராக இருக்க வேண்டும். பாபாவினால் சிறுகுழந்தைகளைப் பராமரிக்க முடியாது. எவருக்கும் இலகுவாக விளங்கப்படுத்தக் கூடியது: சிவபாபா உங்கள் எல்லையற்ற தந்தை. படங்கள் உங்கள் முன்னிலையில் உள்ளன. பாருங்கள், நீங்கள் இச் சத்தியயுகத்தின் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் எங்கிருந்து தங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றார்கள்? இது மிகவும் இலகுவானது என்பதாலேயே பாபா பெரிய படங்களை உருவாக்கியுள்ளார். இந்த நாடகம் இப்பொழுது முடிவடைய உள்ளது. எங்கள் 84 பிறவிகளின் பாகங்களை நாங்கள் நடத்துள்ளோம். நாங்கள் இப்பொழுது பாபாவிடம் திரும்பிச் செல்லவுள்ளோம். அதன்பின்னர் நாங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்வோம். எங்கள் பாபா புதிய உலகைப் படைப்பவர். அவர் எங்களை அவ்வுலகிற்கு அதிபதிகள் ஆக்குகின்றார். தந்தையிடமிருந்து சதா சந்தோஷம் என்ற ஆஸ்தியை நீங்கள் பெறுவதற்கான ஒரு வழியை நாங்கள் உங்களுக்குக் காட்டுகின்றோம். முதலாவதாக விளங்கப்படுத்துங்கள்: நான் ஓர் ஆத்மா. ஆத்மாவாகிய நான் உண்கின்றேன். ஆத்மாவாகிய நான் நடக்கின்றேன். நீங்கள் இதனை மிகவும் நன்றாகப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். சரீர உணர்வு துண்டிக்கப்பட வேண்டும். சரீர உணர்வுடையவர்கள் தங்கள் லௌகீக உறவினர்களையே நினைவுசெய்கின்றார்கள். ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் தங்கள்

அப்பாலுள்ள தந்தையை மாத்திரமே நினைவுசெய்கின்றார்கள். அமர்ந்திருக்கும்பொழுதும், நடக்கும்பொழுதும், லாவித்திரியும் பொழுதும் உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும்: நான் ஓர் ஆத்மா. நீங்கள் தந்தையின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். சிவபாபா உங்களுக்குக் கொடுக்கும் வழிகாட்டல்: உங்களை ஓர் ஆத்மா என்று கருதுங்கள். நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். நீங்கள் சுவர்க்கத்தின் அங்கத்தவர் ஆகுவீர்கள். எவ்வாறாயினும். நீங்கள் சொற்ப அளவுடன் திருப்தியடைந்து விடக்கூடாது. நீங்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றாலும், நீங்கள் உண்மையான குழந்தைகளாகவும் ஆக வேண்டும். பார்த்தாவை மாத்திரம் நினைவுசெய்பவர்கள் உண்மையான குழந்தைகள் எனப்படுகின்றார்கள். வேறு எவரையும் நினைவுசெய்தால், அப்பொழுது நீங்கள் மாற்றாந்தாய் குழந்தைகள். பலரும் தொடர்ந்தும் இருசாராரையும் நினைவுசெய்கின்றார்கள். அவர் (சிவபாபா) சுவர்க்கத்தின் அழிவற்ற ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்ற தந்தையாவார். இக்குலமும் உள்ளது, அக்குலமும் உள்ளது. அக்குலத்திடமிருந்து நீங்கள் துன்பத்தையே பெறுகின்றீர்கள். எவ்வாறாயினும், தற்காலிகச் சந்தோஷம் என்ற ஆஸ்தியை நீங்கள் பெறுகின்றீர்கள். இப்பொழுது உங்கள் புத்தியினால் நீங்கள் தர்மமானிக்கலாம்: நான் எவ்வழியில் செல்கின்றேன்? நான் எங்கு செல்ல வேண்டும்? லௌகீகத்தை நோக்கியா அல்லது அப்பாலுள்ள உலகை (பரலோகம்) நோக்கியா? புத்தி கூறுகின்றது: அப்பாலுள்ள தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகியபின்னர், நான் ஏன் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லக்கூடாது? உங்கள் லௌகீக உறவினர்களைவிட்டு நீங்கள் மரணித்து வாழ வேண்டும். அப்பாலுள்ள தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகுவதனால், நீங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். இங்கே, நீங்கள் நரகத்தின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். ஆத்மா கூறுகின்றார்: எனது புத்தியை நான் எங்கு இணைப்பது? எங்கள் அமைதிதாமத்திற்கும், சந்தோஷதாமத்திற்கும் செல்வதா அல்லது இங்கே செல்வதா? உண்மையில், இங்கே (துன்ப உலகம்) செல்லும் எண்ணமேனும் இருக்கக்கூடாது. இங்கேயே நீங்கள் பிறவிபிறவியாக இருந்திருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது நாங்கள் என்றமே அப்பாலுள்ள தந்தையை விட்டுச் செல்ல மாட்டோம். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இங்கே நேரடியாகத் தந்தையின் முன்னிலையில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு லௌகீக உறவினர்கள் இல்லை. உங்கள் புத்தி கூறுகின்றது: நாங்கள் பாபாவிடம் அமைதிதாமமான, முக்தி தாமத்திற்குச் செல்கின்றோம். நீங்கள் அதிகாலையில் விழித்தெழுந்து, இவ்வாறாகக் கடைய வேண்டும். அந்த நேரத்தில் நீங்கள் அமரும்;பொழுது மிகவும் நன்றாகக் களிப்படைவீர்கள். நான் இப்பொழுது எவ்வழியில் செல்வது? நான் ஏன் நரகத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்? இவ்வாறாக மாயை உங்களை அதிகளவு ஏமாற்றுகின்றாள். இப்பொழுது உங்களுக்கு ஓர் இலக்கும் இலட்சியமும் உள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது கரையில் நிற்கின்றீர்கள். இப்புறம்; துன்பத்தைத் தவிர வேறு எதுவுமே இல்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அப்புறத்தில், 21 பிறவிகளுக்கான சந்தோஷம் உள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் என்னிடம் வரவேண்டும் என்பதால் என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். மாயை கூறுகின்றாள்: நீங்கள் உலகத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். நான் எங்கே செல்வது? நீங்கள் பாதையைக் கண்டுள்ளீர்கள். ஒருபுறம் சுவர்க்கத்திற்கான பாதையும், மறுபுறம் நரகத்திற்கான பாதையும் உள்ளது. முச்சந்தி உள்ளது. மூன்று பாதைகள் சந்திக்கும் இடமே முச்சந்தியாகும். இப்பொழுது நாங்கள் எவ்வழியில் செல்வது? ஒரு வீதி முக்திக்கும், இரண்டாவது வீதி ஜீவன்முக்திக்கும், மூன்றாவது நரகத்திற்கான வீதியும் ஆகும். இது மூன்று நதிகளின் சங்கமம் போன்றதாகும். நாங்கள் மூன்று வீதிகளின் சந்தியில் உள்ளோம், நாங்கள் அவற்றில் ஒன்றில் நிற்கின்றோம். முச்சந்தி என்ற உதாரணம் சிறந்ததாகும். நாங்கள் இப்பொழுது எங்கே செல்வது? நரகம் அழிக்கப்பட உள்ளது; இங்கே அதிகளவு துன்பம் உள்ளது. நாங்கள் இப்பொழுது முச்சந்தியில் நிற்கின்றோம். நாங்கள் பின்னால் நகரப் போவதில்லை. பாபா எங்களைத் துன்ப வீதியிலிருந்து வெளியேற்றி, முச்சந்திக்கு அழைத்து வந்துள்ளார். நீங்கள் பிறவிபிறவியாக இருந்த துன்ப வீதியைக் கடந்து இப்பொழுது இங்கே வந்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது உங்கள் புத்தி கூறுகின்றது: நாங்கள் முக்திக்கும் ஜீவன்முக்திக்கும் செல்ல வேண்டும். நாங்கள் எப்பொழுதுமே முக்திதாமத்தில் இருக்கப் போகின்றோம் என்றில்லை. எங்கள் பாகங்களை நடிப்பதிலிருந்து நாங்கள் விடுதலையடைந்து, மீண்டும் கீழே இறங்கி வராதிருக்க முடியாது. உங்கள் பாகத்திலிருந்து விடுதலையடைவது சாத்தியமில்லை. நாடகத்திற்கு ஏற்ப, நிச்சயமாக நீங்கள் மீண்டும் கீழே வருவீர்கள். அதன்பின்னர் நுளம்புக் கூட்டத்தைப் போன்று திரும்பிச் செல்வீர்கள். அதிகளவு துன்பத்தைக் கண்டவர்கள் அந்தளவிற்குச் சந்தோஷத்தையும் காண வேண்டும். பாபா நாடகத்தில் சமமாக,

சமநிலையைக் கொண்டுள்ளார்: சிறிய பாகங்களைக் கொண்டவர்களும் உள்ளனர். அவர்கள் ஓரிரு பிறவிகளை மாத்திரமே எடுத்தபின்னர் திரும்பிச் செல்கின்றார்கள். இப்பொழுது நூங்கள் முச்சந்தியில் நிற்கின்றார்கள். அது அமைதிதாமமும், மற்றையது சந்தோஷதாமமும் ஆகும். நூங்கள் அமைதிதாமத்திற்குச் செல்ல விரும்பினால், தொடர்ந்தும் அமைதிதாமத்தையே நினைவுசெய்யுங்கள். நூங்கள் முக்தியை நினைவுசெய்ய வேண்டும். காலந்தாழ்ந்து கஹே வருபவர்கள் அதிகளவு முக்திதாமத்தை நினைவுசெய்கின்றார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் முக்திதாமத்திலேயே நுண்டகாலம் இருந்துள்ளார்கள். நூங்கள் ஜீவன்முக்தி தாமத்தை நினைவுசெய்வீர்கள்: நாங்கள் சுவர்க்கத்திற்கு விரைவில் செல்ல வேண்டும். அம்மக்கள் முக்தியில் நிலைத்திருக்கவே விரும்புகின்றார்கள். அச்சா. தந்தையை மாத்திரமே தொடர்ந்தும் நினைவுசெய்யுங்கள். அதிலும் நன்மை உள்ளது. ஒருவருக்கு நிர்வாணா உலகில் இருக்கவே விருப்பம் உள்ளது என்றும், அவர் சந்தோஷ உலகிற்குச் செல்ல விரும்பாதுமிருப்பின், அவரின் பாகம் (சுவர்க்கத்தில்) தென்படாதுள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். நூங்கள் சந்தோஷ உலகத்தை நோக்கி உள்ள வுதியின் சந்தியில் நிற்கின்றார்கள். நூங்கள் முயற்சி செய்கின்றார்கள். மக்கள் உங்களுடைய உண்மையான யோகத்தை விரும்புவார்கள். அச்சா. தந்தையைத் தொடர்ந்தும் நினைவுசெய்யுங்கள். சக்கரத்தை நினைவுசெய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த ஞானம் சகல சமயத்தினருக்கும் உரியதாகும். நாடகத்திற்கு ஏற்ப, அனைவரும் எவ்வளவு பெறுகின்றார்களோ அந்தளவிற்கான தங்கள் அந்தஸ்தை அவர்கள் மூண்டும் வந்து பெறுவார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். நூங்கள் முக்திதாமத்திற்குச் செல்ல விரும்பினால், தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். நூங்கள் சதா சந்தோஷமாக இருக்க விரும்பினால் அங்கே அமைதியும் சந்தோஷமும் உள்ளன. ஒருவர் எவ்விடத்திற்கு உரியவரோ அவர் அதற்கேற்ற ஆஸ்தியைப் பெற வேண்டும். தந்தையே அனைவருக்கும் முக்தியையும் ஜீவன்முக்தியையும் அருள்பவர். ஒருவர் ஓரிரு பிறவிகளை மாத்திரமே எடுக்கப் போகின்றாரெனின், நுளம்புகள் வருவதும் போவதுமாக இருப்பதைப் போன்று, அவர் சந்தோஷம், துன்பம் இரண்டையும் அதில் அனுபவம் செய்வார். அதனை மிகவும் பெறுமதியான வாழ்வு என்று அழைக்க முடியாது. நூங்கள் சதா முகமலர்ச்சியுடன் இருப்பவர்கள். கலங்கரை விளக்கங்களான நூங்கள் இங்கே நிற்கின்றார்கள். உங்களால் இரு பாதைகளையும் காட்ட முடியும். உங்களால் முக்தி தாமத்திற்குச் செல்லவோ அல்லது இரண்டையுமே நினைவுசெய்யவோ முடியும்: முக்திதாமமும் ஜீவன்முக்திதாமமும். இதற்குச் சமயநூல்கள் போன்றவற்றைக் கற்க வேண்டிய அவசியமில்லை. குமாரிகளுக்கு இது மிகவும் இலகுவாகும், ஏனெனில் அவர்கள் அவ் ஏணியில் ஏறவில்லை. குழந்தைப் பருவத்தில் கற்பது இலகுவாகும். ஏனெனில் அப்பொழுது புத்தி நன்றாக இருக்கின்றது; அந்நேரத்தில் நூங்கள் வேறு எவரையும் நினைவுசெய்வதில்லை. நூங்கள் அனைவரும் குமாரிகள். நூங்கள் வேறு எதனையும் செய்ய வேண்டியதில்லை. கற்பதில் நூங்கள் மும்முரம் ஆகினால் போதும். அவ்வளவுதான்;! படகு அக்கரை சேரும். எங்களைச் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆக்குகின்ற எல்லையற்ற தந்தையே எங்களுக்கு இதனை விளங்கப்படுத்துகின்றார். நூங்கள் என்னவாக வேண்டும் என்பவற்றிற்கான படங்கள் உங்களிடம் உள்ளன. தந்தை கூறுகின்றார்: இக் கல்வியினூடாக நூங்கள் தேவர்கள் ஆகுவீர்கள். இந்த நாடகம் இப்பொழுது முடிவடைய உள்ளது. மக்கள் காரிருளில் உள்ளனர். நூங்கள் இப்பொழுது ஒளியில் இருக்கின்றார்கள். தந்தை வந்து உங்களை உறக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுச் செய்துள்ளார். இது புத்தியை, அதாவது, ஆத்மாவை விழித்தெழுச் செய்வதாகும். தந்தை வந்து உங்களை விழித்தெழுச் செய்கின்றார்: விழித்தெழுங்கள், சந்தோஷ தாமத்திற்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள். உங்கள் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொடர்ந்தும் வருவதால், தொடர்ந்தும் விரிவாக்கம் இடம்பெறும். எத்தனை பேர் உங்கள் பிரஜைகள் ஆகுகின்றார்கள் என்று நூங்கள் கணக்கிடலாம். ஆனால் முடியாது, சிலர் அதிகளவு செவிமடுப்பார்கள், ஆனால் ஏனையோரோ சொற்பளவைச் செவிமடுத்ததுமே விட்டுச் சென்றுவிடுகின்றார்கள். உங்களால் இதனைக் கணக்கிட முடியாது. பெரிய மாலையில் இருப்பவர்கள் யார், சிறிய மாலையில் இருப்பவர்கள் யார், செல்வந்த மற்றும் சாதாரணப் பிரஜைகள் எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகின்றார்கள், அதில் அவர்கள் எவ்வாறு உள்ளடக்கப்படுகின்றார்கள் போன்ற அனைத்தும் உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. சூரிய வம்சத்தில் பிரதான சக்கரவர்த்தியும் சக்கரவர்த்தினியும் ஆகுபவர்கள் யார், சந்திர வம்சத்தில் உள்ளவர்கள் யார், எத்தனை பிரஜைகள் உருவாக்கப்படுவார்கள், முழு விருட்சத்தின் மத்தியிலிருந்து, அதாவது, சகல சமயங்களின் சக்கரத்திலிருந்தும் கிளைகள், சிறுகிளைகள், இலைகள்

போன்றவை வெளிப்படுவதைப் பற்றிய அனைத்தும் உங்களுக்குக் கூறப்படுகின்றது. இலைகள் இப்பொழுதும் தொடர்ந்தும் வெளிப்படுகின்றன. அசரூரி உலகம் முற்றிலும் வெறுமையாகும்பொழுது, விநாசம் இடம்பெறும். மில்லியன் எண்ணிக்கையினர் மகா யுத்தத்தில் மரணிப்பார்கள்; எண்ணிக்கையற்றோர் மரணிப்பார்கள். இங்கே பலரும் மரணிப்பார்கள். ஆனால் சத்தியயுகத்திற்குச் சிலரே வந்து ஆட்சிசெய்வார்கள். இப்பொழுது பலர் உள்ளனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் போதியளவு உணவு கூட கிடைப்பதில்லை. பாபா சங்கமயுகத்தில் வருகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, உங்கள் ஜீவனோபாயத்திற்கான செயல்களை நூங்கள் செய்ய வேண்டும். அனைத்தையும் இட்டு நூங்கள் தொடர்ந்தும் ஆலோசனை பெற வேண்டும். ஒவ்வொருவரின் கர்மக்கணக்கும் அவரவருக்குரியதாகும். அநாதியான சத்திரசிகிச்சை நிபுணரிடமிருந்து தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தைப் பெறுங்கள். உங்களுக்கான சொந்த தனிப்பட்ட மருந்தை அவர் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுப்பார். இவ்வுலகம் ஏற்கனவே முடிவடைந்துள்ளது என்று விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது தந்தையை நினைவுசெய்தால் உங்கள் படகு அக்கரை சேரும். தந்தை நரகத்தை அழித்து, சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க வந்துள்ளார். நாங்கள் உங்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றோம். நாங்கள் ஸ்ரீ ஸ்ரீ யிடம் இருந்து பெற்றுள்ள ஸ்ரீமத்தை உங்களுக்கும் கொடுக்கின்றோம். தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்தால் நூங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. சேவை செய்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருங்கள். நோயுற்றபொழுதிலும் தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருங்கள். ஏனையோரையும் நினைவில் நிலைத்திருக்க ஞாபகப்படுத்துங்கள். உங்கள் வாயினூடாக ஞானத்தைத் தொடர்ந்தும் தானம் செய்யுங்கள்.
2. உண்மையான குழந்தைகள் ஆகுங்கள், அதாவது, ஒரேயொரு தந்தையின் நினைவில் நிலைத்திருங்கள். அதிகாலையில் விழித்தெழுந்து ஞானக்கடலைக் கடையுங்கள். வேறு எவரையும் நினைவுசெய்யாதீர்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் அன்பினதும் நம்பிக்கையினதும்; பந்தத்தின் மூலம், கடவுளைக் கூட கட்டி விடுவதால், புகழத் தகுதிவாய்ந்தவர்களாக ஆவீர்களாக.

பக்தி மார்க்கத்தில், கோபிகைகள் கடவுளைக் கூட ஒரு பந்தத்தால் கட்டினார்கள் என நினைவுகூரப்படுகின்றது. அது தெய்வீகச் செயற்பாடு என நினைவுகூரப்படுகின்ற, அன்பினதும் நம்பிக்கையினதும்; பந்தமாகும். இந்நேரத்தில் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அன்பினதும் நம்பிக்கையினதும் இழைகளால் கடவுளைக் கல்ப விருட்சத்துடன் கட்டுகின்றீர்கள். இது பக்தி மார்க்கத்தில் நினைவுகூரப்படுகின்றது. இதன் பிரதிபலனாக, தந்தை தனது இதய சிம்மாசனம் என்ற ஆசனத்தில் அன்பினதும் நம்பிக்கையினதும் இழைகளை இட்டுள்ளார். அவர் அதனை ஓர் ஊஞ்சலாக்கி, அதனைக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். சதா தொடர்ந்தும் இந்த ஊஞ்சலில் ஊஞ்சலாடுங்கள்.

சுலோகம்: ஒவ்வொரு சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப தங்களை வளைந்து கொடுப்பவர்களே, நிஜத் தங்கம் ஆவீர்.

---ஓம் சாந்தி---